

Víctima: Antonio Rubio Aragón i
Ramón Rodríguez Quiroga
Autoria: Antoni Armengol Coll

Carta a les víctimes de la Guerra Civil i el franquisme

A Antonio Rubio Aragón i Ramón Rodríguez Quiroga, la vostra vida a Inca comença deixant la vostra terra. Qui ha de partir, deixant els seus, cercant una vida millor, mereix que se'l tengui en compte. A més, vosaltres teníeu uns ideals de llibertat i justícia que mancaven a l'Estat.

En arribar trobàreu feina, Antonio de mecànic i Ramón de sabater, i l'amor. Per les vostres idees de justícia, igualtat, solidaritat i per responsabilitat social vàreu participar en la fundació del Partit Socialista, el 10 de juny de 1936, a Inca juntament amb altres companys. Per les vostres qualitats fóreu elegits secretari i vicesecretari de l'agrupació.

Malauradament vengué un temps d'amargura, por i assassinats amb el cop d'Estat de Franco contra el govern legítim de la República, a partir del 18 de juliol i amb el començament de la Guerra Civil. A Inca, el 19 de juliol els militars sortiren de la caserna de General Luque, i prengueren el control de la ciutat. Començà la repressió.

Fóreu empresonats amb altres companys a Inca (a Sant Domingo) i a Palma (a Can Mir), i assassinats a Porreres el juliol de 1936 per un escamot de falangistes amb la cara tapada. Vàreu ser donats per desapareguts i suposam que restau a la fossa comuna d'aquest cementeri.

En aquest temps, des del 1936 fins al 2020, poc s'ha fet per restituir-vos la dignitat amb la que lluitàreu per fer una societat més justa. No hi ha hagut una reparació envers vosaltres i els vostres descendents.

Aquest any 2020, amb el virus de la COVID-19, ha tornat a quedar ben palès que a l'Estat espanyol no s'ha aconseguit el que vosaltres desitjàveu. Tornam a tenir més gent pobra que mai i el feixisme agafa força arreu del món.

Queda molt per fer i és de justícia agrair el que féreu a Inca per millorar la vida social i política.

GOIB
/

Sou un exemple a seguir a una societat molt individualista, on la majoria dels joves no es comprometen, els que ho fan són pocs i mal vistos, i on cada cop es fa més gran la diferencia entre rics i pobres.

Benvolguts companys, seguirem lluitant perquè sigui reconeguda la vostra tasca i perquè la vostra mort no fos en va.

23 de juliol de 2020

Antoni Armengol Coll